

การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กิจกรรม การเล่นพื้นบ้าน ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย A Study of the Ability to Control Muscles of Early Childhood Students with Mental Retardation through Folk Games

สรวงสุดา มุลมา¹ รังสรรค์ สิงห์เลิศ² ประวิทย์ สิมมาทัน³ และมโนรี อดทน⁴
Sraungsuda Moonma,¹ Rungsan Singhalert,² Prawit Simmathan³ and Manoli Odton⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยวิธีฝึกการใช้กล้ามเนื้อด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี มีระดับสติปัญญา 50-70 อายุ 6-10 ปี ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 8 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลอง 8 สัปดาห์ๆ ละ 5 วัน วันละ 45 นาที ใช้วิธีการทดลองแบบ One group pretest-posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแผนการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน และแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ Wilcoxon matched pair signed ranks test ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1 หลังจากได้รับการฝึกใช้กล้ามเนื้อด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ความบกพร่องทางสติปัญญา กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

ABSTRACT

The purpose of the research was to examine the ability to control muscles of early childhood students with mental retardation through folk games. The sample subjects were 8 kindergarten 1 students with 50-70 IQ level and 6-10 years of age. They were selected by purposive random sampling from Ubon Panyanukool School in semester 2/ 2006. The study was an 8-week experiment with one group pretest - posttest design, and the experiment was conducted for 5 days a week and 45 minutes a day. The research instrument was lesson plans of the folk games and an evaluation form of the ability to control the muscles. The data were analysed by Wilcoxon Matched Pair Signed Ranks test.

The results indicated that the level of the ability to control the muscles of the early childhood students with mental retardation through folk games was significantly higher at the .05 level.

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² ศษ.ด. (ประชากรศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

⁴ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 1

Keywords : Ability to Control Muscles, Mental Retardation, Folk Games

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และ ความเข้าใจของทุกคนเพื่อ สร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (คู่มือหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย, 2546 : 3)

พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย เป็นช่วงที่ เด็กพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้มากที่สุด กล่าวคือ สติ ปัญญาของเด็กเมื่ออายุ 1 ปี จะพัฒนาร้อยละ 20 เมื่ออายุ 4 ปี จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 และในช่วง 4-8 ปี จะพัฒนาเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 80 แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เรามีพัฒนาการทาง สติปัญญามากที่สุดในช่วงปฐมวัย ครูและผู้เกี่ยวข้อง กับ เด็กปฐมวัยส่งเสริมเด็กอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ เด็กได้พัฒนาไปอย่างเต็มที่ เพียงเท่านี้ (ประสาท อิศรปริดา, 2520 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. n.d.) ได้กล่าวว่าพื้นฐาน ของพัฒนาการด้านสติปัญญาของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ การปะทะสังสรรค์ (Interaction) กับสิ่งแวดล้อมหรือจาก ประสบการณ์ ที่เด็กได้รับ ซึ่งจะช่วยให้เด็กพัฒนา ด้านการ รับรู้โดยการสะสมภาพเข้าใจในสมอง (Schema) การจัดการ ศึกษปัจจุบันเน้นการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็ก คิดมากกว่าการสอนให้เด็กเรียนรู้โดยการท่องจำ (บุญทัน อยู่ชมบุญ, 2529 : 1)

การเล่นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียดและทำให้เด็กเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ ตนเองและสิ่งแวดล้อม และเป็นกระบวนการพัฒนาการใน ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านร่างกายเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการ กล้ามเนื้อทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว ด้าน อารมณ์และสังคม การเล่นสอนให้เด็กรู้จักเหตุผลปรับตัวให้

เข้ากับสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ การรู้จักกติกาในสังคม รู้จักแบ่งปันทำให้เด็กมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น นอกจาก นั้นการเล่นยังทำให้เด็กมีอารมณ์แจ่มใส รู้จักควบคุมอารมณ์ ของตนเอง ด้านสติปัญญา การเล่นทำให้เด็กมีโอกาสแสดง ความคิดเห็นตามสภาพแวดล้อม ได้แสดงออกเรียนรู้ที่จะใช้ ความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เกิดจินตนาการ ดังนั้น การเล่นจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวัยเด็ก ทำให้เด็กสามารถ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพต่อสังคม การเล่นมีหลายประเภท เช่นการเล่นกลางแจ้ง การเล่นในร่ม การเล่นออกกำลังกาย การเล่นเกมในบ้าน การเล่นที่นำสนใจ อีกอย่างหนึ่ง คือ การละเล่นพื้นบ้านของไทย ซึ่งเป็น เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดกันมาและ อยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรม ของคนไทยที่สืบทอดกันมาและอยู่ในวิถีชีวิตของ คนไทย กิจกรรมการละเล่นเน้นการนำสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมา ประดิษฐ์เป็น เครื่องเล่น การละเล่นมีวิธีการเล่นที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน มีกฎเกณฑ์และกติกาการเล่นไม่เคร่งครัดนัก เด็กไทยในสมัยก่อนมีอิสระในการเล่น อย่างสนุกสนาน ปัจจุบันมีของเล่นสำเร็จรูปหลายอย่างซึ่งหาซื้อได้ง่าย เด็ก ผู้หญิงจะเล่นตุ๊กตาระดาษ ตัดเสื้อผ้า ซึ่งมีขายเป็นเล่มๆ เด็กผู้ชายเล่นปืน จรวด และเครื่องเล่นต่างๆ ที่ทันสมัย จำพวกเกมคอมพิวเตอร์ (กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ, 2517 : 18-21) ซึ่งการเล่นในปัจจุบันส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการบาง ด้านเท่านั้น และต้องซื้อมาด้วยราคาแพง ต่างจากการละเล่น พื้นบ้านของไทยที่ทำได้ง่าย โดยไม่ต้องซื้อในราคาแพง เช่น การเล่นพ่ายเรือแข่ง กระโดดคบ หนุมานชนหิน ซ้อนมะนาว เป่ากบ หยอดหลุม อนุรูป อีซิดอี่เขียน ผูกหางวัว ปิดตาตีหม้อ เป็นต้น สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้นจะมี พัฒนาการด้านต่างๆ ล้าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน มีความ สามารถที่จะผ่านแต่ละขั้นตอนนี้ไปได้ช้า และมีข้อจำกัดอยู่ใน

ระดับหนึ่งตามศักยภาพของตน (Neisworth, 1982 : 2) จึงทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกายล่าช้า ความสามารถในการรับรู้ และการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับอายุจริง มีความสามารถจำกัดในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นรวมถึงการปรับตัว ต่อสิ่งแวดล้อม และสังคมทำให้มีความยากลำบากในการ ดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, 2535 : 2-6) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้ากว่าคนทั่วไปเมื่อวัดระดับ ชาวปัญญา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว มีระดับ ชาวปัญญาต่ำกว่าคนทั่วไปในทุกๆ ด้าน รวมทั้งพัฒนาการ ด้านกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ดังนั้นจึงควร พัฒนาทั้งกล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็ก แต่ในการ พัฒนาให้ดีขึ้น ควรพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ก่อน เพราะเด็กที่ มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น กล้ามเนื้อมัดใหญ่จะไม่ แข็งแรงกล้ามเนื้ออ่อนนุ่ม ข้อต่อต่างๆ ยึดไม่มาก ทำให้มีการ พัฒนาด้านการเคลื่อนไหวด้านการทรงตัว และการเคลื่อนไหว เป็นไปได้ช้า กล้ามเนื้อมัดใหญ่มีหน้าที่สำคัญในการ เคลื่อนไหวอวัยวะหรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย และยังช่วยใน การทรงตัว เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ เช่นการเดิน การวิ่ง การกระโดด ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาจะต้อง ฝึกกล้ามเนื้อให้แข็งแรง เพื่อที่จะสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ได้แก่ กิจกรรมทางพลศึกษา กิจกรรมการ เคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมดนตรี และกิจกรรมกลางแจ้ง อีกกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ คือกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย สะดวกสบาย ประหยัดในการ ประดิษฐ์ การเล่นไม่มีกติกาที่ซับซ้อน เป็นการเล่นที่ได้ ออกกำลังกาย ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมและเล่นพื้นบ้าน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมีความสามารถใน การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้น

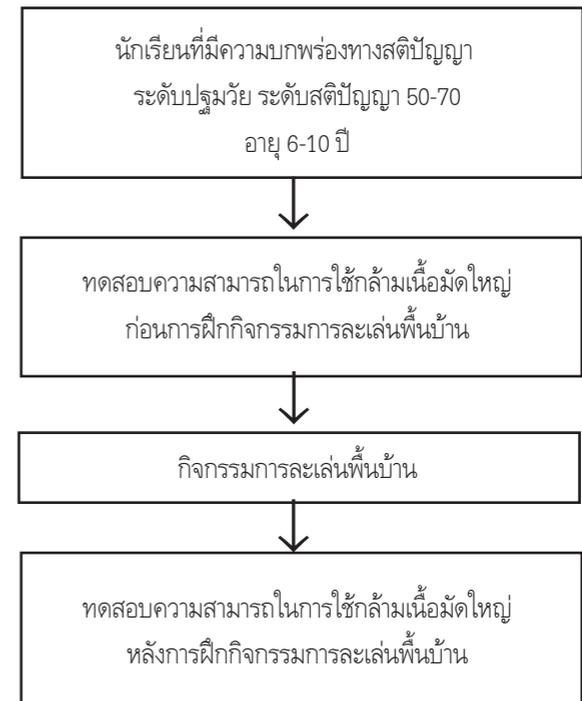
ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน

ตัวแปรตาม ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่

ระยะเวลาในการทดลอง

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยความสามารถในการใช้ กล้ามเนื้อมัดใหญ่

วัตถุประสงค์การวิจัย

ระยะเวลาในการทดลองในครั้งนี้เป็นการกระบวนกา
จัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านเพื่อประเมินความสามารถใน
การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนหกพร่องทางสติปัญญา
ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 45 นาที ใน
วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ เวลา 09.30 - 10.15 น. ระหว่างวันที่
9 มกราคม - 3 มีนาคม 2549

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัด
อุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีระดับ
สติปัญญา 50-70 ทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญา
มาตรฐาน อายุ 6-10 ปี ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 12 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัด
อุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีระดับ
สติปัญญา 50-70 ทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญา
มาตรฐาน อายุ 6-10 ปี ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน โดยวิธีการ
เลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน ซึ่งมีความสามารถพื้นฐาน
ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศหญิง
รูปร่างสมส่วน ผอมยาว ไม่กลัวคนแปลกหน้าตาหลุบ เข้าใจมี
ปัญหาด้านสายตา มีความสามารถด้านการเคลื่อนไหว
การเดินปกติ กล้ามเนื้อเล็ก หยิบจับสิ่งของได้ปกติ สามารถ
จับดินสอได้แต่เขียนเป็นตัวอักษรไม่ได้ ด้านการสื่อสาร
พูดไม่ชัด ไม่ค่อยสบตา สหสัมพันธ์ระหว่างตากับมือไม่
ประสานสัมพันธ์กัน การรับรู้แยกแยะเรื่อง รูปร่าง ขนาด สี
รูปทรงไม่ได้ การรับรู้การได้ยินปกติ ช่วงความสนใจสั้น
ประมาณ 10 นาที มีทักษะการช่วยเหลือตนเองได้ดี

นักเรียนคนที่ 2 ลักษณะทั่วไป เป็นเพศหญิงผิวขาว
รูปร่างตัวเล็กกว่าอายุจริง มีความสามารถด้านการเคลื่อนไหว
การยืน เดิน วิ่ง กระโดด ไม่คล่องแคล่ว ด้านกล้ามเนื้อ
มัดเล็กในการหยิบจับสิ่งของได้โดยมีครูช่วยเหลือ ด้านการ

สื่อสารภาษาพูดโต้ตอบกับครูและเพื่อนได้ดี เป็นเด็กขี้อายไม่กล้า
แสดงออก สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเรื่องการแต่งตัว
การเข้าห้องน้ำ การรับประทานอาหาร

นักเรียนคนที่ 3 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศชาย
ผิวดำแดง รูปร่างตัวเล็ก กว่าอายุจริง มีสมาธิสั้นอยู่ไม่นิ่ง
ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวการยืน เดิน วิ่ง กระโดด
ไม่คล่องแคล่วต้องมีคนช่วยเหลือ ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กใน
การหยิบจับสิ่งของ การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา
ไม่สัมพันธ์กัน ด้านการสื่อสารภาษาพูดโต้ตอบกับครูและเพื่อน
ไม่ได้ จะแสดงความต้องการโดยใช้ท่าทางประกอบ

นักเรียนคนที่ 4 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศชาย
ผิวขาว รูปร่างตัวเล็กกว่าอายุจริง มีพัฒนาการทุกด้านล่าช้า
ไม่ค่อยมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่อยู่รอบตัว ความสามารถ
ด้านการเคลื่อนไหวการยืน เดิน วิ่ง กระโดด ไม่คล่องแคล่ว
ต้องมีคนช่วยเหลือ ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับ
สิ่งของ การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ไม่สัมพันธ์กัน
ด้านการสื่อสารภาษาพูดไม่ชัด มีอารมณ์โกรธและฉุนเฉียวบ่อย
ตอบสนองต่อสิ่งต่างๆช้า

นักเรียนคนที่ 5 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศชาย
ผิวขาวรูปร่างสมส่วน มีความสามารถในการเคลื่อนไหว
ด้อยกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ไม่มีสมาธิในการเรียน การทำงาน
มีปัญหาในการหาความสัมพันธ์ และการจำแนกความ
แตกต่าง ชอบเล่นกับเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

นักเรียนคนที่ 6 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นผู้ชาย
ผิวขาว รูปร่างผอม ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวช้า
งุ่มง่าม ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับสิ่งของ การ
ประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ไม่สัมพันธ์กัน ด้านการ
สื่อสารภาษาพูดไม่ชัด ความ สามารถในด้านการช่วยเหลือตนเอง
ได้ในเรื่องการแต่งตัว การเข้าห้องน้ำ การรับประทานอาหาร
ต้องมีคน ช่วยเหลือ

นักเรียนคนที่ 7 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศชาย
ผิวดำแดง รูปร่างตัวเล็กกว่า อายุจริงมี มีสมาธิสั้นไม่นิ่ง
ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวการยืน เดิน วิ่ง กระโดดได้
คล่องแคล่ว ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับสิ่งของ การ
ประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตาไม่สัมพันธ์กัน ด้านการ
สื่อสารภาษาพูดโต้ตอบกับครูและเพื่อนไม่ได้ จะแสดงความ
ต้องการโดยใช้ท่าทางประกอบ

นักเรียนคนที่ 8 ลักษณะทั่วไปของเด็ก เป็นเพศชาย
ผิวดำแดง รูปร่างตัวอ้วน ความสามารถด้านการเคลื่อนไหว
การยืน เดิน วิ่ง กระโดด ได้คล่องแคล่ว ด้านกล้ามเนื้อ
มัดเล็กในการหยิบจับสิ่งของ การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ
และตา ไม่สัมพันธ์กัน มีช่วงความสนใจสั้น ด้านการสื่อสาร
พูดไม่ชัด จะแสดงความต้องการโดยใช้ท่าทางประกอบ

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่น
พื้นบ้าน ที่สามารถส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อ มัดใหญ่
จำนวน 20 แผน

2. แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ
มัดใหญ่ สร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ
มัดใหญ่ จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

ทักษะทั่วไป	10	ข้อ
ทักษะการกระโดด	10	ข้อ
ทักษะการทรงตัว	10	ข้อ
ทักษะการวิ่ง	10	ข้อ

โดย วิธีการประเมินแบบประเมินนี้เป็นภาคปฏิบัติให้
เด็กลงมือปฏิบัติตามแบบประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อ
ใหญ่ โดยมีเกณฑ์การตัดสิน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน
2 ระดับ คือ ทำได้ให้ 1 คะแนน ทำไม่ได้ 0 คะแนน เกณฑ์
การตัดสินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (รัฐวรวรรณ
ประพาน, 2541) จากคะแนนการประเมินเป็นดังนี้

ตารางที่ 1 หลักเกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนที่ได้	ระดับคุณภาพ
30-40 คะแนน	ดี
20- 29 คะแนน	พอใช้
ต่ำกว่า 19	น้อย

หมายเหตุ คะแนนเต็ม 40 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้
แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest - posttest
design

1. ขึ้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการประเมินความ
สามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ไปประเมินกับนักเรียน
กลุ่มทดลอง เพื่อหาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่
ก่อนที่จะฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน โดยการประเมินเป็น
รายบุคคล

2. ขึ้นดำเนินการทดลอง โดยการสอนตามแผนการ
จัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านกับกลุ่มทดลอง
ใช้เวลาในการฝึก 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 45 นาที
ในวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ เวลา 09.30 - 10.15 น. ระหว่างวันที่
9 มกราคม - 3 มีนาคม 2549

3. ขึ้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบประเมินความ
สามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ไปประเมินกับนักเรียน
กลุ่มทดลอง เพื่อหาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่
หลังจากการฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน โดยการประเมิน
เป็นรายบุคคล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของ
เด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา ชั้นอนุบาล 1 โดยการ
ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความ
สามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ระหว่างก่อนและหลังการฝึก
โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ
Wilcoxon matched pair signed ranks test (นิภา
ศรีไพโรจน์, 2533)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้
ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยหลังการฝึก
นักเรียนมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มากกว่า
ก่อนการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน
การวิจัยที่ได้กำหนดไว้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติ
ปัญญาที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมี
ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สูงขึ้น

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 1

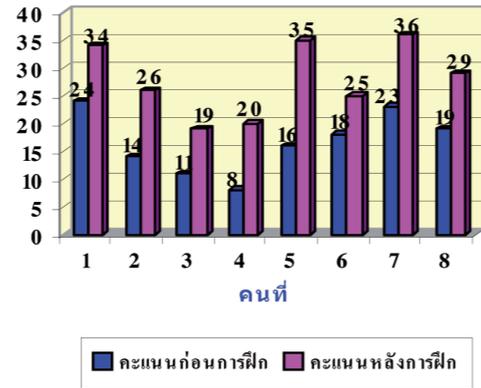
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

นักเรียน คนที่	ก่อนการฝึก		หลังการฝึก	
	คะแนน	ระดับคุณภาพ	คะแนน	ระดับคุณภาพ
1	24	พอใช้	34	ดี
2	14	น้อย	26	พอใช้
3	11	น้อย	19	น้อย
4	8	น้อย	20	พอใช้
5	16	น้อย	35	ดี
6	18	น้อย	25	พอใช้
7	23	พอใช้	36	ดี
8	19	น้อย	29	พอใช้
\bar{X}	16.63		28	
S.D.	5.55		6.63	

หมายเหตุ คะแนนเต็ม 40 คะแนน

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยก่อนได้รับการฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีคะแนนเฉลี่ย 16.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.55 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย หลังได้รับการฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีคะแนนเฉลี่ย 28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.63 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1 และ ตารางที่ 2

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ มัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ก่อนและหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

คนที่	คะแนนแบบประเมิ		ผลต่างของ	อันดับของ	อันดับตามเครื่องหมาย		t
	ความสามารถ	ก่อน			หลัง	บวก	
	(X)	(Y)	d=x- y	d			
1	24	34	10	5.5	-	5.5	0.00*
2	14	26	12	3.5	-	3.5	
3	11	19	8	7	-	7	
4	8	20	12	3.5	-	3.5	
5	16	35	19	1	-	1	
6	18	25	7	8	-	8	
7	23	36	13	2	-	2	
8	19	29	10	5.5	-	5.5	
\bar{X}	16.63	28					
S.D.	5.55	6.63					

จากตารางที่ 3 แสดงว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยหลังการฝึกหลังการฝึกนักเรียนมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มากกว่า ก่อนการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ที่ได้กำหนดไว้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย ที่ได้รับการฝึกโดยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบอีกว่านักเรียนมีความสนุกสนาน ร่าเริง แจ่มใส และมีความสุข แสดงให้เห็นว่าการนำกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย และในขณะที่เล่นหรือสิ้นสุดการเล่นนักเรียนจะได้อารมณ์ดี (นะรงค์ ชาวเพชรและคณะ, 2543 : 48) ในเรื่องกฎแห่งความพร้อมจะให้เกิด ความพอใจของผู้เรียนนั้นจะต้อง จัดกิจกรรม เรียนปนเล่น เพราะการเล่นทำให้เด็กเรียนรู้วิธีเรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของนิรมย์อ่อนน้อมดี (นิรมย์ อ่อนน้อมดี, 2538 : 56) ที่ศึกษาผลของกิจกรรมดนตรี ที่มีท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะ และการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี ในลักษณะที่เป็นการเล่นแบบเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหวแบบไม่เคลื่อนที่ในลักษณะต่างๆ ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัย พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการฝึกกิจกรรมดนตรีมีความ สามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกดนตรี และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ รัชฎววรรณ ประพาน (รัชฎววรรณ ประพาน, 2541 : 46) ที่ศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่

ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่สูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปฐมวัยหลังการฝึกหลังการฝึกนักเรียนมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มากกว่า ก่อนการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเผยแพร่การฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านให้แก่โรงเรียนการศึกษาพิเศษที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ควรนำกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นนั้นผู้สอนต้องศึกษาวิธีการเล่น กติกาการเล่น และต้องมีกรยึดหยุ่นกติกาในการเล่นมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนต่อไป
3. ควรใช้สื่ออุปกรณ์ที่น่าสนใจ เช่น เทปเพลง เชือก กระโดด ลูกโป่ง ลูกบอล เป็นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากรู้ อยากสัมผัสและมีความสนใจในกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น
4. ควรมีการศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านกับ

นักเรียน ที่มีความบกพร่องทางด้านอื่นๆ เช่น เด็กออทิสติก เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

5. ความรู้การศึกษาเปรียบเทียบ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่โดยใช้การฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ร่วมกับกิจกรรมอย่างอื่น เช่น เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่โดยใช้การฝึกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านร่วมกับกิจกรรมดนตรีบำบัด เป็นต้น

6. ความรู้การศึกษาความพร้อมทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน กับเนื้อหาวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยได้รับความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประวิทย์ สิมมาทัน และนางสาวมโนรี อุตทน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ และ รองศาสตราจารย์สุตารัตน์ ชุนทดคล้าย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเสนอแนะแนวคิด ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และสนับสนุนส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ ผู้วิจัย มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ในความเมตตาของอาจารย์ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **การพัฒนาหลักสูตรอบรมผู้ปกครองเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา**ระดับเรียนได้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภา ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **คู่มือการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาสำหรับครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2517). **คู่มือหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (อายุ 3- 5 ปี)**. พิมพ์ครั้งที่ 1

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2534). "การละเล่นของไทยสมัยก่อน" **วิทยาสาร**. 25 (1) : 18-20 มกราคม.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ. (2534). **คู่มือการวัดและประเมินความพร้อมในการเรียนระดับก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). **สถิตินอนพาราเมตริก**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,

บุญทัน อยู่ชมนบุญ. (2529). **พฤติกรรมกรเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ประสาธ อิศรปรีดา. (2520). **ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้**. มหาสารคาม : ศูนย์เอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. มหาสารคาม.

รัฐวรรณ ประพาน. (2541). **การศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Neisworth, J. T. (1982). **Assessment in Special Education**. Rockville, M.D., Aspen Systems Cooperation.